

17347

1885/1963

16

BOERE PRAETJE

Tusſchen

LEEN, KEES EN JAEP;

Over den

TEGENWOORDIGEN TOESTAND
VAN ZAEKEN;

Het toedammen der

K I L L E N ;

En 't vertoonien der

K O M E E T S T A R .

DERDE DRUK;

Door KEES naeder overſien, van fouten ge-
zuivert, en met nodige invoegſelen
vermiedert.

17347

Gedrukt by LAEG WAETER

In 't Jaer van Eb en Vloed.

Waerschouwing van KEES.

Deweil ienige baetzoekende Drukkers tans heur werk maeken, om andere nae te drukken, zo dient tot Waerschouwing, dat, zo iemand onderneme dit op zyne Drukkers te brengen, hy zekerlyk voor onze Regtbank zal etrokken, en door den druk zyn Naem zal gepuibliſeert werden

BOERE PRAETJE

Over den tegenwoordigen toestand van zaeken,

Het toedammen der

K I L L E N,

En 't vertonen der KOMEETSTAR.

L E E N.

ZO Kees neef, welkom thuis, wat ty-
ing goeije maet?

Je komt pas uit den Haeg, hoe of et daer
al gaet,

Wat zeime, zal het vree of zal het oorlog
wezen?

Ik hoorde de Korent laest by buur Schrap-
baert lezen,

Daer stong al vry wat in van oorelog en
kryg.

K E E S.

Jac 't gaet zo wat Leenbuur, maer 't best
is dat ik zwyg,

A 2

Met

(4)

Me ken op 't praeten juist, thans niet veel
agting geven.

L E E N.

Wel Heer wat benje raer! wel wie het van
zen leven!
Je zel me ummers niet meer zeggen as je
weet.

K E E S.

Wel neen ik, maer me zegt zo veel, dat 'k
geen bescheed
Kan krygen, van al 't geen ik wel heb hoo-
ren praeten.
't Is thans een raere tyd, elk een moet vee-
ren laeten.
Maer denkje dat ik hier, in 't kouwe weer
wil staen?
Neen vrindje, heb je lust, dan laet ons bin-
nen gaen.

L E E N.

Kom jae, je hebt elyk, wy kunnen ons
wel waermen

Ter-

(5)

Terwyl je wat verteld, en zullen onze
daermen
Eens smieren met een dronk.

K E E S.

Dats wel ezeid kom aen.
Wel nu je vroeg me strak hoe de oorlogzae-
ken staen,
Men zegt dat Vrankerik wel wier den biest
kon speelen.
Doch jonge hoor eens hier, wat ken et my
ook scheelen,
Ik lapet 'er maer uit. 't Is raer, zo dat e-
schied,
Dan raeden et myn Vaer nog al zo kwaelyk
niet.
Die man wist mier dan ik, jong 't was een aer-
dig praeter,
Hoor Keesje, zei hy, hoor, wanneer je ziet
dat 't waeter
Ons landen overstroomt, en dyk en dam-
men breekt,
Dan beurt 'et dat 'er nog wel mierder kwaet
in steekt,
Althans, dat zie je veel in zulke natte
Jaeren;

A 3

Dat

(6)

Dat dan de mugge steeds in onze huizen
waeren,

Hier wou de goeje man mee zeggen, vat je
't wel,

Bewaer je handen en je bienen, of je
vel

Zal 't steeken van dat Vee wel pynelyk
evoelen,

Want zulk een plaeg die helpt de Slaepers
aen et woelen:

Jae jonge zelf een Leeuw die prikte ze in
zen vacht,

Indien men niet by tyds die Duivels onder
bracht,

Me kan ze door de flank, wel 't alderbest
verdriyen,

Je moet ze door het kruit wat verreef doen
blyven.

L E E N.

Dat vat ik Keesje jae, wel dats zo kwaelyk
niet.

Jou Vaer had wel elyk, 'et is wel meer
eſchied,

Maer zeg eens, evewel, zo zou 't nog
oorlog wezen?

KEES

(7)

K E E S.

Ik weet niet jonge, jae, men mag 'er wel
voor vrezin,

De Fransman komt al nae. Doch laeten wy
dat daer,

Ons Heer bewaer ons dan, want na dat ik
myn Vaer

Wel mienigmael by ons aen 't vuur heb hoor-
ren zeggen,

Zo zyn het geen Mesſeurs. om veel mie aen
te leggen.

Het is een drollig volk, zy winnen 't met
heer geld,

En als 'er dat ontbreekt dan wyken zy van
't veld,

't Is heur alleen te doen om Steden om te
koopen?

En krygenze in hun klaeu, dan zoeken ze
met stroopen

Niet enkel 'r geld weerom, maer intres, nog
daer by :

L E E N.

Wel buurman 't ſchynt dat jy niet bestig
Fransch en zy?

A. 4.

KEES

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

(8)

K E E S.

Wel neen ik jonge, neen, ik mag dat Volk
niet lyen,
Ze zyn niet voor de vuist, ze komen je wel
vlyen,
En speulen *Si von plé* tot dat ze meester
zyn;
Maer worden ze iens den baes, dan is het
weg van myn,
Dan neemt de kans een draei, je ziet het
straks verkeeren,
Men diende dan wel schier te knielen voor
dees Heeren.
Neen, jonge zeg ik, neen, ik acht ze niet
een brui.

L E E N.

't Is effel aardig Volk, je ziet hoe miest
de Lui,
Voornaemlyk in de steen, ze trachten nae
te aepen,
Jae, yder wenschte wel, op 't fransch te zyn
eschaepen.

K E E S.

Dat's waer myn goeje maet, maer dats zo
bestig niet;

Het

(9)

Het helpt zo mienig man en vrou in et ver-
driet,
Om dat ze al hun geld besteejen aen de
mode,
En naeulyks zyn in staet, te komen aen
den brode;
Ze willen echter mee, met kuif en hoepel-
rok,
De man een mooje pruk en fraeje wan-
delstok.
Ik heb myn Vaertje, meer als eens, wel ho-
ren zeggen,
Dat me in den ouwen tyd, 't wist beter te
overleggen,
Jae toen zoo won me geld, en 't geen me
had egaert
Dat hield me knap by ien. Wat wierd 'er
niet espaerd.
Ook is my zelf verteld, dat onze Hieren
Staeten,
Wel digte by het Hof, uit ienen knapzak
aeten.
Doch laeten zulke Lien al groote dingen
doen,
Het past doch aere niet, maer yder wil
't fasfoen

A g

Der

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Der Franschen volgen, jae, 't moet naer de
mode wezen

Dan is 't een kleine hoed, dan is ze weer
gerezen

In hoogte, dat de rand naer Sinaes schyd-
muur lykt,

Waer door een magre smoel, als zonder bak-
kes kykt.

Jae jonge, knechts en meids die naer de Le-
ly ruiken,

Die zal me vry wat meer als eige Landslui-
bruiken.

Het moeten Franse zyn, Monfeu en Mamme-
zel

Die maeken watze doen het alles ewewel,
Dat volkje ken de zwier, zy weten van
de moden,

Want die komt zelf te pas, in 't braeden en
in 't zoden.

Waerom ik niet begryp hoe men dees naef
vrees.

Maer 'k raek vast van het stuk waer op ik
ben eweest.

Ik zouje slegts wat nieuws, uit 's Gravenhaeg
verhaelen,

L E E N.

Dat zouje Keesje buur, je rakte daer aen.
't dwaelen, Je.

Je had de Fransman biet.

K E E S.

Jae zeker, op dees haen
Met zynen bonten staert, heb ik et steeds
elaen.

Men stuit en spreekt 'er van, met goeje re-
petasie

Nu dat de Staet begint, de derde Oog-
mentaesi.

Jae jonge, op dien dag was 't kurmis in den
Haeg.

Jae, yder Offitster verfoop schier zyne
maeg.

Gansch bloed, wat was het vol, de waer-
den en de kroegen,

Die gaeven wyn ten beste, en alles watze
vroegen

Was, hoeveul manschap dat ter moest
ewurven zyn?

Men dronk 'er nu geen bier, het was wel
lekkre wyn.

Jae toen was alles wel, Nu zullen zoo ik
mienen

Noch mienig door den tyd een stukje brood
verdiennen.

Ook

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Ook hoorden ik wat goeds, der Hon-
gerle Vorstin
Die braef aen 't pluizen is. Het heeft de
Duivel in,
Wanneer men zo zen goed moet door den
oorlog misfen.
Doch weerje, en't is waer, 't is alles enkel
gisen
Wat dat me thans al praet, een yder zaid
al wat,
En mient hy heeft het wel, doch zie, ver-
staeje dat,
Den bal die wordt zo dik, hiel gruwlyk
mis eslaegen,
Dat ik niet zeggen durf, wa'k wel heb ho-
ren klaegen.
Hoor 'k laet het voor den Staet, die weet
wel wat hy doet,
Daar zyn nog mannen in, die gaere lyf en
bloed,
Voor 't Land en voor de Kerk, gerust wel dur-
ven waegen,
't Past ook geen Onderdaen om over heur
te klaegen.

L E E N.

Je hebt gelyk myn maet, maer zeg iens hoe
het

het gaet,
Hier is een digt twee drie, waer van me
vry wat praet?

K E E S.

Ho! zegje van twee, drie, ze zyn 'er met
douzyne,
Je ziet 'er dag aen dag, al weer op nieuws
verschynen
De winkels leggen vol, 't is alles over-
hoop.
't Is maetje wil je een print, sa lustig, koop
wat, koop.
Der zyn 'er goeije by, maer sommige die
kraeijen
Zo vreeslyk, datje schrikt. Je zou den hals
omdraejen
En spoegen van zoo'n Digt, zo als ik laest
nog las,
Ze zeije dat dat prul van een Notaeris
was.
Doch zacht! wie of 'er klopt? wel 'k zou ge-
loven schier
Dat et een vreemde is.

LEEN.

(14)

L E E N.

Zo Jaepje, welkom hier,
Waer is de komst van daen? je hebt lang
uitebleven.

Hoe gaer 'er beste maet? wel kunje tying
geven

Van 't land waer van je komt?

J A E P I K.

Wel jae ik schoon 't niet fluit;
Ons mieste werkje Breur, is thans alwier
verbruit.

Je weet, ik heb ewerkt aen 't dempen van
de Killen,

Ik dagt wel lukt dees zaek, 'dan wil 'k me
laten villen.

Dog zeg, wat bruide 't myn, ik raekte 'er
door aen werk.

L E E N.

Wel Nou?

J A E P I K.

Wel as ik zeg, wymaecten ons hiel sterk
Om deur al dat gedan, de stroom te doen
verdiepen, I K

(15)

Ik weet niet wat me al zei, hoe dat de waer-
ters liepen.

Dat weet ik, dat we toen al damden voor
zen gat,

En toen het was edaen, ter vry al styf in
zat;

Doch om de Bakkerskil te dempen, wou't
niet lukken.

Hier hadje 't leven gaend', de Duivel liep
op krukken.

Geen aerde was 'er Breur, tot 't dammen van
dees Kil.

Zo dat het steken bleef. Daer stond nu 't
werkje stil,

De Gorzen, beste maet, die stonden onder
waeter.

Jae, dat nog mierder is, het gaf een groot
getnaeter,

Toen 't waeter hand voor hand, hoe lang
hoe mierder wies.

Toen werd men regt benauwt. Ook is het
immers vies,

Dat men met dollen drift, de Killen wou
gaen stoppen,

Waer door de Stad van Dort zich zelf moest
overtroppen

Van

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

(16)

Van 't waeter, zo dat 't Volk dat langs de
straeten liep,
Nu met ien naer geschreeu, om eene oop-
ning riep.
Toen trok me weer te veld, en bad de Hee-
ren Staeten,
Dat men heur toe wou staen, de Westkil deut
te laeten,
Het geen heur werdt vergunt. Toen stak me
ze weer door,
En brak het geen men ierts voor bestig goed
verkoor.
De Bruine kil, die mee de keel was toec-
wongen,
Die zag men ook wel straks van zynen band
ontsprongen,
Het waeter heeft veel kragt, en was ons daer
te sterk.
Zeg nou eens, jonge zeg, is dit geen mun-
niks werk.
Nu leit schier al den brui weer in 't gehiel
aen duigen.
De Killen zyn weer op, en aen et waeter
zuigen.
Maer 't geen my 't mieste, spyt is, dat men
ons wat fopt.

Het

(17)

Het volk van boven, dat de Kil niet gaere
zag estopt,
Dat licht ons wakker uit.

K E E S.

Wat is dat van die Killen?
Zeg Leen buur, weet je niet wat datze daer
me willen,
Met al dat Kil gedam?

L E E N.

Wel jae ik goeije vriend.
De Merwe werdt ondiep, nu zou me zoo
me miend',
Deur al dat Kil gedam, de stroom wel doet
verdiepen,
En maeken dat verdort de Schippers niet
meer riepen,
De duivel weer aen grond. Dat, dit en dat-
ze zand,
Hael nou de Saerae weg. De welvaert van
het Land
Hangt van de Koopmanschap, die moet me
manteneeren,
En zoeken de overlaet aen anderen te wee-
ren.

B

Want

(18)

Want zo je ze overlaet, en hiel je slechts
maer stom,
Zo draaide 't gans verkiert, en stapelde
achterom
Het geenje winsten geeft. Daerom zo moet
me kyken;
Of niet de drooge grond, wil voorde haev-
ven wyken.
En lukt het, dan is 't goed, wil 't waeter
naer de zee,
Dan neemt het povriand van deus ondiepte
mee.

K E E S.

Wel is dat nou elukt?

L E E N.

Het mogt. Ze zyn weer open,
En 't waeter gaet nog staeg door deuze Kil-
len loopen.
Jae, pasjes Dort verby, dat men de Pelsfer
hier.
Daer is het byster droog. Nog laest zei
schipper Piet.

Had

(19)

Had hy 'er aen de grond een ty lang vast
ezeten;
En spoog schier vuur en vlam. Hy wouze
zand doen vreten.
Die Kille dammers, zei hy, hebben 't miest
verbruid.
Voor heen toen schoot deus bogt nog meer-
der zeewaerts uit.
Jae, zy ien aere weer, men moest een Schiep-
hoofd macken;
Daer zou de Noord althans, wel iens zo diep
deur racken.
Men plakten t'er ook neer; doch wat heeft
er ewrogt?
Het rechte diepen niet. Neen; 't was vergeefs
ezocht.
Men vind nu zelfs de Noord ondieper as
voorhienen?
Daer leid die hoop nu mie al in den as ver-
dwienen.
Het is een raere zaak! men volgt zen ei-
ge hoofd,
En Luiden die 't verstaen, die worden
noit elooft.
Maer hunne hoop was groot, het stuk scheen
uitgevonden.

B z

Het

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Het dammen ging zen gang. Wat geld is
in dees gronden
Van Grootvaers beurs geduikt. Jae zei hy,
een miljoen,
Heeft het wel schier ekost, wat was die
fluis van doen,
Die men te Werkendam zo kostbaer heeft
doen maeken?
Daer zou men toen, gansch bloed, de harde
neut mee kraeken.
Wat werkrize nu tog uit?

L E E N

Wel schipper Piet, zei 'k, zagt
Eer dat men dit begon, was alles wel be-
dagt.
Jae zo ik heb verstaen, zo zyn 'er Profes-
foren
En aere by eweest, die lieten zich ook hoo-
ren.
Jae jonge, zei hy zo, dat ken wel waerheid
zyn.
Maer waerom niet ehoort, naer aere Lien,
die myn
Wel zwoeren, dat dit doen onmooglyk kon
elukken.

En

En is et nou zo niet? nou leit den brui
aen stukken.
Wat, ze hebben geen verstand van zulk een
werk als dit.
Jae, naeulyks weten zy, waer dat de claeufel
zit,
Der zyn'er goeje by, maer andere die snap-
pen
*Dees Sluis die is heel goed om 't waeter af te tap-
pen.*
Maer dat het kwaedste is, wat heeft het land
eleen?
Hoe zuur valt et aen ons, een hart van
enkel steen
Zou breeken, kwaemje nog de Alblasfer-
waerd door ryen.
Wat heeft den armen boer, niet rampen moe-
ten lyen?
Jae 'k durf wel zeggen, zie, et is allien de
schuld
Vandie, door wienstodoen, de Killen zyn
evuld,
Dat zulk een schoonen dyk by Kedichem
moest breken.
Wel holla Piet, zei 'k toen, je moest thans
zo niet spreken,

E 3

Het

Het is de storremwind die dyken dammen
brak,
Dat ken je zelve zien, de Dortsche Alme-
nak
Die zal'er ummers niet van willens om gaen
liegen.
En die men t'Utrecht maekt, die wil ons niet
bedriegen,
Het staet in byegaer. Dat kan wel zyn, zy
Piet,
De Almenak, ook Leen? die liegt zen leven
niet.
Kom laeten wy de gek met zulk een zaak
niet steken
Hoe mieng kermt'er nog, waer heeft het
naer eleken?
Jae 't schien of Noachs tyd, wierd op het land
ezien.
Hoe zuur viel 't Garrekom, die Luiden hulp
te bien.
Maer hoor eens, zy hy zo, men voeld geen
anders plaegen.
Wat bruid het een ryk man, of schoon dat
aere klaegen
Van armoe en gebrek. Zy zitten warrem
thuis.

En

En vullen heuten darm. Wel't is ook geen
abus
Zei 'k zo, en Schipper Piet, die ging toen
van my henen.

K E E S.

't Is effel jammer, dat'er zo veel geld deur
is verdwenen.
Had men die schyven nu, 't was beter voor
het Land
Aen Manschap thans besteed, dan om het
zwaere zand
Te spoelen naer de Zee.

L E E N.

Dat mag je vry wel zeggen,
Men wist het huidendaegs wel beter aen te
leggen,
Het lykent dat zoo'n zaak niet al te veulen
stuit.
Jae zelf is de Prings ook met dit werk ge-
bruit.
Hy leid vast groote schae, al kost hy't nu al
missen,
Waer zal men zynen pagt, opbrengen voor
het visfen?

B 4

Dit

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

(24)

Dit bold hem wærluk niet.

K E E S.

Wel zeker, 'k loof et wel.
Wel nou, zo zou ik mie iens komen ag-
ter 't spel;
Ik heb zo mienigmael van Killen hooren
praeten;
Maer vatten 't niet en zier.

L E E N.

We willen t'er by laeten
wat zegje Jaepje? is 't niet al genoeg e-
praet
Van deuze Killery?

J A E P I K.

Wel jae 't, myn beste maet.
Maer zeg, ik heb ehoort, toen ik dit hien
kyam vaeren,
Dat Kardinael Flories, esturven was?

K E E S.

Neen waeren,
Dat is elogen jong. Hy lieft nog deuze
Vent.

Et

(25)

Et was een los gerugt, hy is te vast van
krent.

Zen ziel is in zen lyf door 't Staets edraei
ewartelt

En ken 'er nog niet uit, hoe datze leit en
spartelt.

Jae jonge, zo deus baesaen Vrankerik ont-
viel.

Het miste vry wat groots. 'k Zeg by den
hongd zen ziel

Deus Vent is Polletik. Hy mind byzonder
Vrede

Enmaekt zyn miefter groot; maer anders
is de rede

Van zyn vrelievenheid, allien maer Staets
belang.

Jae Jaepje, zo hy sturf, dan viel et Vranke-
rik bang.

Et zou 'er net by staen gelyk ik heb ele-
zen

Van Lodewik, die had 'er ook al ien asde,
zen,

Lou-voos was zynen naem, toen deuzen
Hier was doot.

Toen miste men hem ierst. Jae, 'k las, dat in
deus nood

B s

De

(26)

De Keuning zelve, wou ien Toverhex op
zoeken.
Om hem iens weer te zien. Gelykje in de
boeken
Van Keuning Saul ook, en Samewel wel
leest.
Doch stierf deus Kaerdinael, ik was gewis
bevreesst
Dat hy dan noit wierom in Vrankerik zou
komen.
Jae, ligt kon 't dan wel zyn, datter een
aer van Romen
Nog slimmer komen zou. Daerom zo is het
best,
Hou maer wat datje hebt, of anders op het
leest,
Zo krygje 'er erger nog.

L E E N.

Wel Kees, je bent verstaendig.
Je weet van alles wat, je bent al hiel knap-
haendig.
Maer zeg iens, hebje mee ook die Komest
ezien?

KEES-

(27)

K E E S.

Wel zou ik niet, wel jae, dat heeft al aen
veul Lien
Hiel grote praet verschaft. De Mensfen
proffetieren
Dat, dat wat zeggen wil. Jae jongeienige
Hieren
En zo 't my is gezegd; zoo was het van
dat slag,
Waer van ik 'er vry veul in 's Graevenhae-
ge zag;
Het waeren al den brui piepjonge Awekae-
ten;
Die over dit prepoost iens samen wouwen
praeten,
En kwaemen by mekaar, om datze deuze
Ster
Iens wilde wel bezien, en kyken zelf hoe
ver
Zen staert al was egroeid; maer deuze knap-
pe baezen,
Die keeken met den aer, zo wakker in de
glaezen,
Dat toen de klok was twaelf, 'er schier niet
een mier was,

Of

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

Of had zen lyf zo vol, dat hy hiel kwaed
te pas,
De Deur niet vinden kon, om nae zyn huis
te rooijen.
Zo dat het ierste kwaed, vervult is, door
het pooijen
En zuipen van den wyn. De Turk, zou zo
men zegt
Ook bang zyn, dat deus ster op kwaeje moe-
ren legt,
En vreeft met zyn Visfier, dat men hem
megt ontroonen.
Doch wat schield dat aen ons, daer zy zo
verre wonen.
Men zegt, dat zulk een ster juist niet veul
goeds beduit.
Doch aere leggen weer deus zaek hiel anders
uit.
En zeggen, datze steeds op vasten tyd ver-
schynen.
't Zyn praetjes, die al mie wel door de
tyd verdwynen.
Want wouje al wat me zegt naeukeurig gae-
de slaen,
Dan was het met ons Land haest hiel en dal-
edaen.

Hy

Het geeft het Volk geen moed. Doch effel,
is 't niet aerdig?
Men ziet ze overal. Wat, 't is gien oortie
waardig,
Dat men juist zeggen zou, datze ons zoo'n
kwaed beduit.
Want leit dit yder Land iens op zich zelve
uit,
Dan moest wel hiel Jeuroop, voor iender ram-
pen vrezzen.
Want waerom zou een aer allien daer vry
van wezen?

L E E N.

Dat's waerheid Keesje; maer 't is thans ien
raere tyd.
Den oorlog is op hand, en daerom word
ezeid,
Dat deuze ster, aen ons wel onheil kon ver-
wekken.

K E E S.

Jae'k hoor wel beste maet, je laetje ookal
trekken.
Door't lyntie van't gemien; die praete mie
as jy.

Wat

(30)

Wat ken m'et teugen doen, ik zet et aen
een zy,
En wil me kop althans niet gien voorzē-
ging breken.
Het quaed kom tyds genoeg. Doch hier wē
vorder spreken,
Zo schenk nou iensjes in. Is 't van den ou-
wen teun ?

L E E N.

Jae jong, uit Paeters vat. Zulk bier dat geef-
je steun
En voedfel aen je lyf. Ik zal et je iensbren-
gen.

K E E S.

Avoes Jaep.

J A E P I K.

Grammercys. Kon'et myn beurs gehengen,
Ik dronk wel alle daeg van zulk een smaek-
lyk bier.

L E E N.

Dat loof ik, maet je zōu de kan al wier
by 't vier

Gaen

(31)

Gaen douwen, na ik merk. Neen jong,
nog iensjes nippen.
Dit gaet de ouwe weg.

J A E P I K.

Je laet et gladjes glippen.

L E E N.

Maer Kees, weetje niet meet? kom lustig
praet nog wat.

K E E S.

Jae jonge, maer't wordt laet, en tyd dat ik
het pat
iens zoek, om nae myn huis te ryen, al dat
kallen,
Zou ons, dat wiet ik wel, den tyd niet lang
doen vallen.
Ik kom in't kort weerom, dan zal ik beste
maet,
U nog wel weer wat nieuws verhaelen, hoe
het gaet,
En hoe de Keizer me, nu pasjes is verkoo-
ren.
Je wou op ienen tyd het al te saem wel ho-
ren.
Jae 'k weet nog wel zo veel.

LEEN,

(32.)

L E E N.

Dat loof ik, meer als ik

J A E P I K.

Jac Kees die weet 'er of, hy is as Heintie
Pik

Zo slim, ik hoor hem graeg hier over dis-
kereren.

L E E N.

Ik ook. Van zulk een praet daar kenje wat
of leeren

Jac jongens had ik tyd, ik zouje nog de rest
Verhaelen, van deus zack, maer nu is ver
het best

Wil ik thans mit me wyf in geene ruify raeken,
Dat ik naer huis toe ty.

L E E N.

Wat hoefje haest te macken.

Et is nog vroeg enoeg.

K E E S.

Neen jonge, ik moet gaen.

Genaevent Leen en Jaep, me dunk et ken
besten;

't Het lang enoeg eduurt. Genaevond met je
beren

We zullen voor dees tyd, 'er nu maer
uit gaen scheijen.

E Y N D E.